

ten i 2 Afdelinger, af hvilke den yngste optager et større Antal Elever end den ældste. Man vil da ved Overgangen til ældste Afdeling kunne udsøge de flinkeste Elever til Optagelse i denne, og hjemsende Resten som vel uddannede Sømand, der, naar de uddanne sig videre i den private Søfart, ville kunne blive fortrinlige Reservelieutenanter.

Flertallet foreslaaer at begrænse Antallet af lønnele Elever til 20 i yngste Afdeling og 10 i ældste. Ministeriet vil kunne tillade flere at deltage i Undervisningen, men det maa da være paa deres egen Bekostning.

Mindretallet (Sensen, Rjør og Winther) vilde anse det for heldigst, om al Undervisning udenfor den reent militære Øvelse bortfalbt, men har dog af Hensyn til Thingets Beslutninger i Hærorordningsagen ikke gjort Forslag til Underofficerkolens Nedlæggelse. At have en Officerkole for at skaffe den ubetydelige Tilgang til det faste Officercorps, som den indskrænkede Flaade vil fordrø, er en altfor uoeconomisk Foranstaltning; den er desuden unødvendig, da der gennem en anstillet Concurrence med Bøthed vil kunne opnaaes det Fornødne. Det Samme gælder om Skibbygningsskolen.

4) Marineministeren har henledet Udvalgets Opmærksomhed paa, at der er særlige Grunde, som gjøre det ønskeligt, at den ved Hærløvens 3die Behandling tagne Bestemmelse, at Forfremmelse fra Premierlieutenant til Capitain kun finder Sted efter Albersordenen, ikke erholde Anvendelse ved Søværnet. Antallet af Lieutenanter er nemlig her forholdsvis større end ved Hæren, og en Forfremmelse ubelukkende efter Albersordenen vilde derfor bevirke, at Capitainsklassen kom til at bestaae af Mænd med en altfor høi Gjennemsnitsalder. Det maa derfor indrømmes, at der ved Flaaden er rigere Anledning end ved Hæren til at prøve Lieutenanternes Dygtighed under Forhold, der nærme sig til Krigsforhold, og Udvalgets Flertal har derfor ingen Betænkelighed havt ved at optage den Bestemmelse, at $\frac{1}{3}$ af Forfremmelseerne til Capitain finder Sted ved Valg.

5) Udvalget tiltræder Ministerens Forslag om Underofficerernes Fordeling i 2 militære Corps'er og om Antallet af faste Underofficerer i hvert af disse. Men da man anseer det for meget ønskeligt, at en vis Overensstemmelse finder Sted imellem Underofficerernes Lønning og øvrige Vilkaar ved Hæren og ved Søværnet, skulde man foreslaae, at ganske de samme Grundtræk af Classification benyttes i begge Værn, nemlig de, som ere fremsatte i Lovudkastet om Hærens Organisation § 35. Ifølge denne Paragraphs Slutningsbestemmelse vil Ministeriet herved ikke være forhindret i at have forskjellige Tjenestestillinger i hver Grad, og at benytte de Bønninger for de forskjellige Grader og Tjenestestillinger, som ere opførte i det foresiggende Lovudkasts § 17. De såkaldte Menige Constabler og Menige helbefarne Corpsmatroser, som allerede nu have Underofficers Lønning, bør formentlig helst stilles ligesom Hærens Corporaler og kunne hjemsendes under samme Vilkaar som disse. Saavel de som Secondlieutenanterne bør imidlertid, naar de modtage Drlovspenge, forpligtes til, i et vist Tidsrum, f. Ex. 3 Aar, ikke uden Ministeriets Samtykke at gaae i udenrigs Fart.

6) Et Mindretal i Udvalget føler sig ikke tilstrækkelig betrygget ved det Omfang for Flaadens Øvelser, som er udtrykt i § 22, og foreslaaer 900 á 1,000 Mand forandret til 1,300 á 1,400 Mand. De ansee det af den største Betydning, navnlig efter den Maade, hvorpaa Krigene i den nyere Tid udvikle sig, at den Del af Flaaden, der først vil komme til Anvendelse, holdes saavidt muligt krigsberebt, og at der altid er idetmindste et eller to større Skibe udrustede, bemandede og udsendte paa Øvelse, for at danne en Kjerne til de øvrige Skibes Besætninger. Dette vil navnlig være fornødent for det befarne Mandstabs Vedkommende, paa hvilket Mandstabs Tilstedeværelse i Landet der ikke kan stoles, efterat det er afmønstret. Dette antyde Maal formener det nævnte Mindretal ikke kan naaes ved den i § 22 underforslaaede Sum og foreslaaer derfor denne forøget.